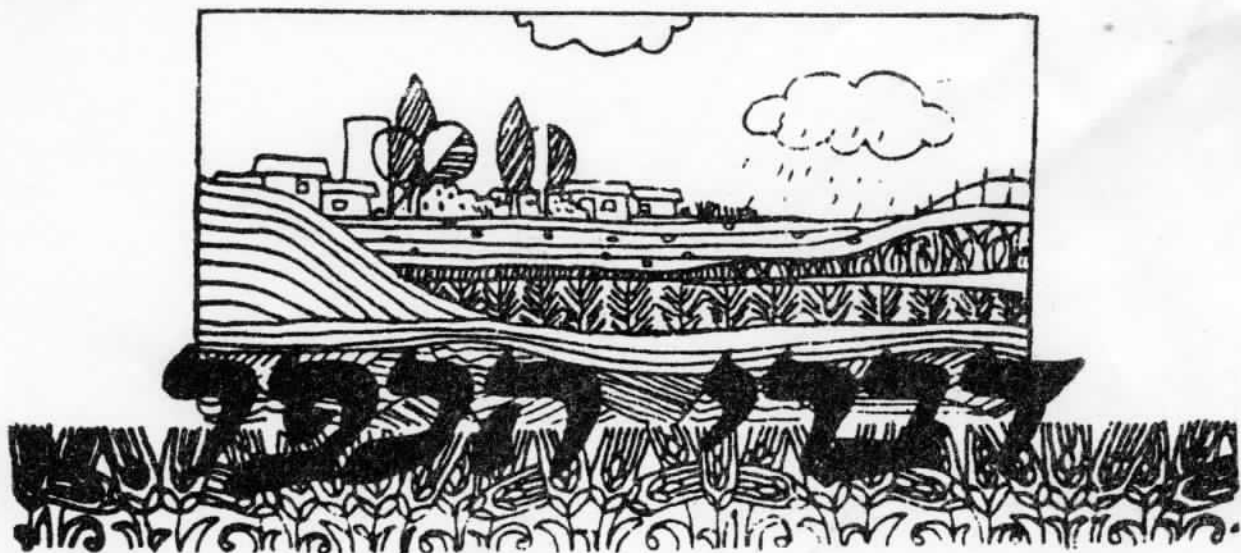

לזכור ולא לשכוח

על דעות עיני ישראל מההשכל
ועמסו זעקות על לבי השחוח
על דעות חזמי שחורוני למחל
עד באו ימים שאיננו מלסלוח
נדרות הנדר: לזכור את הכל
לזכור ודבר לא לשכוח

מתוך "נדר" לשלונסקי

מזל טוב מזל טוב

ימי הולדת

- 4.5. אביבה אפשטיין
נמרוד דדוש
עירא איתם (ארנברג - נכד)
- 5.5. נעמי כהן
- 6.5. מעוז וייסבקר
- 7.5. דבי חצור ** בת 75 **
אלינעה בר-דוד
מרדכי ברור
אביר מלינה

ימי נישואין

- 6.5. יונה ואלי אורן
- 9.5. תמנה ויורם שוער
שוש וגרשי אפשטיין
- 9.5. נורית אורן
פני יודאיקין
- 10.5. אלזה בן-חנור ** בת 70 **

תרבות אזורית - פליטי פלטפוס

2.5.97 אצלנו - ביום שישי;

בשעה 22.30 באולם 'דדו'

מחיר הכרטיס: - 45 ש"ח (אין סכסוד)

ההרשמה כלוח מחוץ לחדר האוכל

שימו

עם: דני קרפל - תומר שרגן
חנן לדרמן - תומר יוסף

!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

כרטיסים שהוזמנו

לפני הערב

יעלו 45 ש"ח

!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

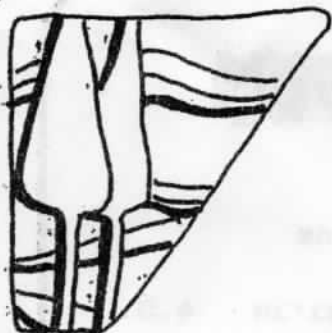
מחירו של כרטיס הנרכש הערב 60 ש"ח

=====

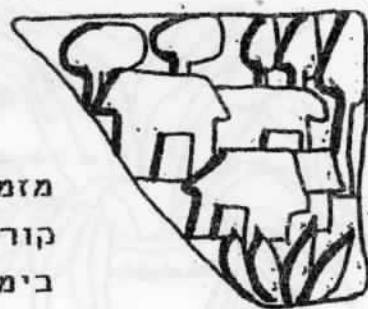
במזמן!

ו' התרבות

מכירת כרטיסים במועדון משעה 19.00.

מה נשמע?

מזמן לא ראיתי את פניו של הנרי שפרונג
קורנות כל כך. יש סיבה. הוא הועלה
בימים אלה לתואר רב - א מ נ ב ברידג'.
בכל התנועה הקיבוצית יש סך הכל ארבעה
חברים בעלי תואר זה!

אם חשבתם שלא חגגנו את המימונה בכפר הנשיא השנה, טעות בידיכם.
בפארק עלה העשן והתפזרו הריחות. מוסיקה מזרחית נשמעה בכל הסביבה
ואפילו נסיונות של ריקודי בטן נראו בשטח. כל זה כשילדי התלתון
הבוגר והצעיר עשו "על האש" - תפוחי אדמה, לפי הדיווח שקיבלתי.
(יותר טוב מכלום, לא?) 'היתה יופי של מימונה' אומרת מעין.

מספר משפחות הוזמנו גם לחגוג במקומות שונים באיזור, והשמחה רבה.

מתוך התחייבויות אישיות לא הצלחתי להשתתף בכל האירועים שארגנה
ועדת החגים השבוע. נאמר לי ש"ערב האביב" היה מוצלח מאד, וסיפק הז-
דמנות לכל דיכפין להכין סלט פרות באופן עצמאי, ולשחזר סידור פרחים
לפי טעמו. מה לעשות? אפילו אמי כבר אמרה לי שאי-אפשר לרקד עם ת-ת
אחד בשתי חתונות...

על ערב "ליל סדר היתולי" גם שמעתי טובות - ונאחל לעצמנו שבשנה
הבאה יהיה עוד יותר טוב א פ י ל ו !

ולאחר חג הפסח, במצעד הזמן הבלתי נמנע, מגיע יום השואה. למרות
כינוינו 'קיבוץ אנגלי', נמצאים בחברתנו חברים רבים שחיהם שונו
ללא הכר עקב התקופה הזוועתית ההיא. מספרם מגיע לארבעים ויותר, שלא
לדבר על ההשלכות לגבי הדור הצעיר באותן משפחות.

אחרי הרפתקאות בב"ח רבקה זיו ובהדסה א ל ק חזר
הביתה - מרגיש טוב (יחסית) ושמח ביותר להיות בבית
עם המשפחה והחברים.

אצל משפחת נמנוב מבקרים הרבה נכדים ושבוע, דבר שבנסיבות רגילות משמח
את לבם - רק שהפעם הסיבה לא חיובית כל כך. הנכד הקטן נכווה ונמצא
בבית חולים, כשאמא שומרת עליו. נאחל לו החלמה מהירה ושלימה.

שבת שלום, אנגה

מה יהיה על הפארק שלנו?

"פארק זיו ייסגר בשלב זה, עקב המצב הרעוע של המתקנים,
וסכנה בטיחותית חמורה.

הפארק ייפתח שוב לאחר מציאת פתרון למתקנים."

מודעה בזו הלשון מתנוססת בלוח המודעות (הכתוב והאלקטרוני), ומעוררת
תמיהה לא קטנה. ראובן מספר:

"היתה לפני החלטה לא קלה. האשקעתי ואני ממשיך להשקיע הרבה בפארק,
וכל רצוני שחברים וילדים יבואו ויהנו. אבל פשוט ראיתי סכנה לילדים
(גם שלנו וגם מבחוץ) בהמשך השימוש במתקנים שבורים ולא תקינים.
פניותי למוסדות ולמזכירה נשארו ללא מענה - ועד שיהיה באפשרותנו
להשקיע את הדרוש, לבטח את המקום (שגם זה עולה בסכום לא קטן) ולספק
עובדים לתחזוקה שוטפת, לא אוכל לקחת על מצפוני את המשך השימוש
במקום."

חבל, חבל! מה נעשה ביום העצמאות?!

אנגה

השתתפותנו הכנה

בצערן של ג'ייסון פ.

במות האח בארה"ב

אחרי מחלה קשה

ל' בניסן תשנ"ב (1992) ג'ו ריפקינד
א' באייר תשמ"ו (1996) יוחנן סלע
ג' באייר תשכ"מ (1962) דב גירינגר

למה שינינו כיוון בצמחי?

אני מודה לג'ק גולן שעקב הערותיו במכתב שחילק לפני שבועיים, גרם לי למצוא את הזמן לעדכן את החברה בנוגע למצב ב"צמחי מרפא הגלילי" (צמ"ג).

מה גרם לנו לשנות כיוון?

כזכור, המטרה הראשונית של הענף היתה גידול "בן חרצית" וצמחי מרפא אחרים וכן יצוא של חומר גלם. תחילה, ההזמנות ל"בן חרצית" והמחיר שקיבלנו עבורו הצדיקו כיוון זה. ביטול החוזה הגדול עם ארה"ב היה רק התחלת סופם של "ימי הכסף". גם חברות אחרות מצאו עצמן עם עודפי "בן חרצית", וכצפוי, מגדלים אחרים נכנסו לתמונה, וירידת המחירים הבלתי נמנעת היתה רק ענין של זמן.

אם לא די בכך, גם צמחים אחרים שגידלנו, למרות שהצלחנו להגיע לאיכות, לא נראה שבזכותם נצליח להתחרות עם מגדלים באירופה ובארה"ב (מלבד יוצאי דופן אחד או שניים).

אז נגמר סיפור הגידול?

בהחלט לא. אנחנו עדיין מגדלים "בן חרצית" ויש עדיין מכירות. אנו גם שותלים בשטח מסחרי חדש קיפודנית (*Echinacea*) - צמח שמראה על סיכויי הצלחה טובים. אבל כל זה לא יספיק לבנות ענף רווחי לטווח ארוך. לכן חיפשנו שינוי כיוון.

אסטרטגיה חדשה

כניסתנו לתפקיד של איתן יעקובסון נתנה דחף נוסף לשיחות שכבר היו בעיצומן במועצת המנהלים של צמ"ג. השיחות התרכזו בשאלה אחת עיקרית: "מה צריך לעשות כדי שצמ"ג יהיה ענף מס' 2 של כפר הנשיא, בתוך 4 שנים?" כאן המקום להודיע שלמרות הרושם של ג'ק, התקיימו שעות רבות של דיונים והתייעצויות במועצת מנהלים ובמועצה כלכלית לפני שהוחלט על שינוי הכיוון.

אז מה חדש?

ניתן לסכם את הכיוון החדש במשפט אחד: שיווק מוצר מוגמר במקום חומר גלם. באופן ספציפי אנו עובדים היום במספר פרויקטים:

1. שיווק 4 המוצרים הקיימים למפצים בארץ ובחו"ל.
2. פיתוח מוצרים חדשים - "מרגיעון" (מוצר להקלת מתח ולהרגעה) יצא לשוק בעוד חודש ואחרים בעקבותיו.
3. על מנת להרכיב את סל המוצרים, אנו מייצגים יצרן אמריקאי ומנסים למכור את מוצריו באירופה.
4. אנו משתפים פעולה ואף מייצגים מס' חברות ישראליות במאמץ משותף להגדיל את היצוא.
5. פרויקטים מיוחדים (באחריותו של ג'רי קלמן) כוללים שיווק של שום סינטטי חדש ושיטת תרבויות רקמה שפותחה ע"י אחת החממות הטכנולוגיות.
6. ובכל זאת - המשך גידול "בן חרצית" וקיפודנית ליצוא כחומר גלם.

אז מתי נראה תוצאות?

בודאי לא בשנת 97. נהפוך הוא, שנה זו מתוכננת להשקעה, פיתוח והרבה עבודה שיווקית. לכן, אין לצפות לתרומה של צמ"ג למשק חשנה אלא מימון עצמאי של תוצאות הפיתוח בלבד. אי אפשר להבטיח שהכיוון החדש יצליח, אך ניתן להבטיח שאנו עושים מאמץ עליון ומקבלים תמיכה ופיקוח ממוסדות המשק.

ומה עם התביעה המשפטית?

אי אפשר על גבי שורות אלה, לפרט. אבל ניתן לומר שהצלחנו לשמור את התביעה בארץ (ולא בארה"ב), ובקרוב יתקיים השימוע הראשון. בקיצור, אין לנו כוונה לוותר, אלא להמשיך עד ניצחון. פרטים נוספים - רק בעל פה.

תודה על תשומת הלב, דני.

ג.ב. - נא למעט בהפצת שמועות לגבי צמ"ג. זה גורם לחוסר יציבות בבורסה בניו יורק. תודה.

למה ככה ? !

אחרי ליל הסדר אני כותבת - ולפני ערב יום העצמאות.

בליל הסדר, בחלק מחזר האוכל רוב הערב בקושי שמענו.

בחלק השני להסדר, אחרי הארוחה, בזמן שהופיעו, שרו וקראו
חברים הלכו להביא קפה
הלכו להביא עוגה
הלכו להביא ג'לי

מארגני ליל הסדר עבדו קשה כדי להכין ליל סדר ראוי לשמו. ל כ ו ,
(א) אבקש מהאחראים לסידורי החשמל לבדק שוב את המצב.
(ב) אני מציעה שיגישו את הג'לי לשולחן.
(ג) ישתו קפה ויאכלו עוגה בגמר התוכנית (או יגישו גם
אותם לשולחן).

אני מבקשת מכל מי שאחראי לסידורים הנ"ל לערב יום העצמאות לבדוק
את הדברים האלה לפני החג, בכדי להבטיח לכל החברים הנאה מלאה.

ניתן כבוד למארגנים ונהנה ביחד. שלכם, נ ט ע

נ.ב. אחרי שכתבתי את הנ"ל שמעתי מחברה שחגגה את ליל הסדר בקיבוץ
אחר. היא סיפרה שאחרי כמה דפים של קריאה בהגדה אכלו דג
וסלטים, המשיכו לקרא עוד מספר דפים והוגש המרק. שוב המשיכו
ורק יותר מאוחר אכלו את הארוחה העיקרית.

אולי יש לחברים הצעות נוספות?

הבעת תודה

אנו רוצים להודות לכל חברינו שתמכו, התעניינו
התנדבו לעזור וממשיכים לעשות זאת.
לכל בעלי התפקידים, שעוזרים לנו בלי חשבון.
ריני מוסרת שמצבה משתפר לאט לאט.

שוב המון המון תודה, ריני טנא והמשפחה

יום השואה והגבורה

יום א' - בערב בשעה 20.30 בחדר האוכל - "יזכור"

יום ב' - בשעה 17.00 באתר ההנצחה: טכס אזכרה

יום העצמאות -

יש להודיע לי עד 8.5. אחרת נאלץ לחייב אותו עבור הארוחה.
(דייב חייב להוציא את הבשר מהמקפיא מראש, לפי המספרים

שהוא מקבל ממני.)

מודעה זו לא תקפה לגבי חיללים

עברו שלושים שנה מאז שנכנסנו לעסקי "אוויר",
לכן ראוי שפרק זה מזכרונותי, בשם 'תעודת זהות'
יפורסם בדבריי, להנאתם של קוראנו באשר הם.
פרקים אלה מוקדשים לשותפי ולשותפותי ב"עסקי אוויר":
לשילה בן-יהודה, ג'ין פנקוס, ג'ק בן-נתן, פיל גליק, וכמובן -
לרודה גולדמן, המזנונצ'יקית הנאמנה, שהחזיקה שם מעמד יותר זמן
מכולנו.

מאיר ריינס

הקריירה הקצרה שלי כנוקד, ובעיקר כרועה וחולב ליל, הסתיימה באופן פתאומי למדי, בנסיבות
משונות ומפתיעות ביום שישי בערב בין קבלת השבת לארוחת הערב (או עדיין היו קבלות שבת
בחדר האוכל), נגש אלי סדרן העבודה דאז, אייבן לוין, ובפיו בשורה אלי. הבשורה הייתה צו גיוס. זאת
לא הייתה הפעם הראשונה שגוייסתי - אולי פעם שלישית או רביעית, כך שהייתי מורגל בפרוצדורה,
אך לא לנסיבות של הגיוס.

אייבן מסר לי שעלי לנסוע לתל אביב ביום א' הקרוב בלווית שני עמודי התווך של הקבוצ - הגנבר
ג'וני טמא ד"ל, ומרכז המשק מיכאל דואר ד"ל, לפגישה פנים-אל-פנים עם הנהלת חברת ארקיע. כל
זאת משום שאותה הנהלה הגיעה למסקנה שנציגה בשדה התעופה בראש פינה הגיע לסוף הקריירה
שלו, והגיע הזמן להחליף אותו באיש ישר והגון. היות ואנשים כאלה ישנם רק בקבוצ, ובקבוצ אנגלו-
טכסי,

ההגינות המתבקשת.

למותר לציין שאותו נציג שעמד לפני ההחלפה היה תושב של אותה מושבה אשר, כפי שכבר צוין, דבר טוב עוד לא יצא ממנה. נקל להבין שתגובתו של אותו סוכן לתכנית ההנהלה הייתה חריפה ביותר, דבר שהתבטא מיד כלפי אייבן הדגיש בפני שאם לא אסכים מיד לקבל את התפקיד, תכונס אספה כללית של הקבוצה למחרת בערב, כאשר היה ברור מראש שהתכנית תאושר פה אחד. מה לא מצפים מחבר, כדי להציל את הקבוצה. כאשר ספרתי את החדשה לאמא* היא מיד התלהבה, מכמה מעמים.

א - לא אניע הביתה עם בגדי עבודה מבושמים בריח צאן.

ב - אהיה במעמד של עובד חוק.

ג - אתלבש במדים של עובד חברת תעופה.

ד - אולי החשוב ביותר - בתור עובד שכמה טובה (המשפחה) לסיסות חיים בקו ראש פינה - תל אביב, מדי פעם.

צורפם של כל השיקולים האלה, ביחוד הראשון, ועוד יותר - האחרון, הכריע את הכף ובאותו ערב, בין סנט המרק למנת העוף, הודעתי על הסכמתי, ע"מ להציל את החברה כולה מהצורך לקיים אספה כללית מיידית ולא מתוכננת למחרת.

ביום ראשון פורסם בקבוצה שנומדת להתקיים פגישה כניל, ובשעה טובה ומוצלחת הוסענו שלושתנו לשדה התעופה במחניים-ראש פינה. עדיין לא היה קיים שם המסוף (טרמינל בלעז), וכל סידורי הנסעים התקיימו בצריף קטן, בעל שני חדרים, ללא מים או שירותים, כאשר רק בחדר הפקח היה טלפון. לעובדה זאת נדעתי חשיבות רבה, כפי שיתואר מאוחר יותר. חברת ארקיע הפעילה אז רק שני קוים. אחד מתל אביב לאילת - הקו הריחודי יותר, והקו מתל אביב לראש פינה. לפני מלחמת ששת הימים לא היו סיסות לירושלים, וכמובן גם לא לסיני.

עליתי על מטוס בפעם הראשונה בחיי, תוך רגשי חרדה של ממש. אמנם ראיתי סיסות בסרטנים, ואפילו סילתי פעם על נשאת מטוסים במלחמת העולם השנייה, אבל בכל זאת בדקתי כל זמן הטיסה את מיקומן של הכנפיים, תוך דאגה שלא יפלו, חס וחלילה, בדרך.

הגענו לשדה דב ולאחר כיבוד קל (על חשבוננו, כלומר על חשבון הגזבר שבינים) הוכנסנו לחדר ההנהלה והחל דיון שהיה חזמה לסחר טוסים על תנאי העסקתי ע"י חברת ארקיע, כסוכן כללי (ויחודי) בשדה התעופה מחניים, ולמעשה - כמנהל החברה שם. במימין הזה הצמיין חברנו מיכאל ז. זיל, שהפעיל את כל כושר הרסוריקה הציונית-חלוצית שלו, בהדגישו את שייכותנו לגליל העליון ומעמדת המרכזי באזור, ומעלגל - את ישרנו (במיוחד שלי) בהשוואה לזה של אותו ראש-פינאי ששנים רבות דאג לעצמו, על חשבון החברה, ורק עתה הגיעה חברת ארקיע למסקנה ש"לא עוד". מאמציו של מיכאל פעלו את פעולתם, ובסיום הישיבה סוכס על תנאי השכר, העבודה וההכשרה המקצועית החדשה ל. יש לציין שבשלב זה, המעמד שלי לא היה כעובד החברה, אלא כקבלן המפעיל את שירותיו בשדה התעופה בראש פינה, דבר שהיה מקנה לי מעמד של מנהל התחנה.

באותו זמן עבדו שם בחזורים מחזור בתור טבלים (אחד מהם משמש שם כיום כמנהל התחנה). אחד המרכיבים של המשכורת החדשה שלי היה שמונה כרטיסי טיסה חופשיים הלוך ושוב לתל אביב שהחברה סיפקה לקבוצה, לשימושם של הגזבר ומרכז המשק שלם.

תוך שבוע התחלתי את הכשרתי המקצועית, קודם עם הטייס הבכיר שהסביר לי מהי אורו-דינמיקה, כלומר - איך המטוס ממריא, טס ונחת, ואח"כ את הצד המסחרי של ניהול התחנה. מצויד בידע בסיסי זה ומלווה ע"י אחד העובדים הוותיקים, שנשלח לראש פינה לכמה ימים ע"מ להכניס אותי לענינים (הוא עדיין עובד כיום בשדה דב), התחלתי את הקריירה שלי בעסקי אור.

הוסעתי פעמיים ביום לשדה התעופה ע"י מהג מונית ראש פינה, על חשבון חברת ארקיע. כעחרת ושותפה שלי בעבודה נבחרה שילה בן יהודה, ואח"כ טספו לצוות ג'ין פינקוס, ג'ק בן נתן, ופיל גליק.

על פרשת אי-היחסים שלי עם הסוכן המסיים, והתקלה עם הפקח - בפרק הבא.
עוד קודם לפרשה זו, ארעה תקלה ביני לבין אותו פקח לא פיקח, שנסע לביתו מיד אחרי המראת המטוס, ונעל אתגולת וחדרו, דבר שמנע ממני את האפשרות לדווח טלפוניאלתל אביב, כמחוייב וכמקובל. בלית ברירה שברתי את המנעול של זלתו כדי להגיע לסלפון. למחרת הוא הגיש נגדי תלונה במשטרת ראש פינה על פריצה לחדרו. לשוטרים לא הייתה ברידה אלא להוביל אותי לאחר כבוד (מפוקפק) לראש פינה ולפתוח תיק נגדי. יש לשער שהתיק ההוא עדיין קיים ושוכן כבוד בין התיקים המסווגים ביותר בארכיון משטרת ישראל, אליהם יצורפו, ללא ספק, תיקיהם של מר דרעי, מר פחסי וכי. כמובן שאני שוחררתי מאחר שלא היה ספק שפעלתי ללא כוונה רעה כלשהי, אבל העדרות אותו פקח, והרעש שהתעורר סביב מחלולו החמור, גרמו לפיטוריו המידיים. גם בענין זה הסוכן לשעבר מראש פינה ניסה לעורר ביקורת חריפה נגדו, אך ללא הצלחה.
המשכתי לעבוד בתנאים הפרמיטיביים האלה, תוך דרישה מתמדת הן מצידם והן מצד הנוסעים לבניית מסוף ראוי לשמו במקום הצריך.

דרישה זו הוכתרה בהצלחה אחרי שנה, כאשר נבנה מסוף חדש על יד הכביש לכפר הנשיא, ליד שלם המזהיר את הנוסעים בכביש על הסכנה ממטוסים ממריכי מזם.

בשבועות שקדמו למלחמת ששת הימים, סדר היום שלם היה כדלקמן:
היינו מוסעים לשדה התעופה בבוקר ע"י מונית מראש פינה, נהוגה על ידי מר אהרון לוי ז"ל, על חשבון ארקיע, לטיסות הבוקר, וחזרה הביתה אחרי הטיסה. כאן היינו אוכלים ארוחת בוקר, מחליפים את המדים של ארקיע, ומצוידים במשקפת הייתי תופס את מקומי בתעלת קשר בצד המזרחי של הקבוץ. (במקום בו נמצא כיום הפארק), וצופה על השיירות האין-סופיות של הצבא הסורי שהיו יורדות לעמדותיהן המבוצרות מול הקבוץ, ברמת הגולן. אחרי הצהריים היינו מסעים שוב, לבושים במדי ארקיע, לטיסה של אחר הצהריים, ואחריה מוסעים שוב הביתה. הסידור הזה התקיים כמה חודשים, עד אשר למדתי לנהוג, ואז קבלתי סמך ויליס ישן, שהועבר אליהם מארקיע אילת, שם הוא כמעט הוציא את נשמתו, אך עדיין מחשב מספיק טוב עבורם.

הסמך הזה באמת הוציא את הנשמה שלו יום אחד, במבריה, ואחר כך נאלצתי לחזור לשרותי של אהרון לוי ז"ל.

אחרי מלחמת ששת הימים, התרחבו מאד העסקים של חברת ארקיע, ופתאום טספו לה קרי טיסה חדשים - לירושלים, ולשרם-א-שייח בסיני. הוקם גם מסוף (טרמינל) של ממש, עם פקח טיסה חדש

ואחראי.

אחרי ה.

29/4/97

לחברים שלום.

לקראת האסיפה, מוגשת בזאת הצעה לתקציבים של כל המגזרים בקהילה, שמהווים את תקציבי הקיום של כפר הנשיא ל - 1997.

השנה (כמו בשנה שעברה ואף יותר מכך), אנו נדרשים להציג מסגרת מצומצמת מאד של תקציבי הקיום שלנו.

אם בשנה שעברה נקראנו "להדק חגורה" על מנת שנוכל לקבל מהבנקים את אותו "תמריץ" מיוחל שייקל עלינו את ההסדר איתם, הרי שהשנה אין "סיבות חיצוניות":

במלים אחרות, נראה ששנה זו תהיה (והיא כבר) קשה יותר מקודמותיה מבחינה כלכלית, אין זה סוד שהמפעל נתקל בקשיים גדולים להעמיד את אותה רמה של יתרות אשר לה הורגלנו במספר השנים האחרונות.

צרכי הקהילה גדולים לאין שיעור מהתקציב העומד לרשותנו. מצד אחד כולנו מודעים הייטב להשלכות המיידיות, כמו רחוקות הטווח, של כל החלטה מה יהיה תקציבם של ועדה או ענף זה או אחר, אך מצד שני ברור שיש מסגרת תקציב שאותה אין לפרוץ.

ההחלטה מה יהיה התקציב של כל ענף/ועדה הוא עדיין "החלק הקל". האחריות של כולנו היא לעמוד בתקציב שהוחלט עליו. אם שיתוף הפעולה עם מרכזי התקציבים ימשיך להיות ברמה לה זכינו עד עתה (ועל כך מגיעה להם תודה מיוחדת), נוכל לעמוד במשימה זו.

דבר נוסף

בעיקרון, אין זה ראוי להגיש תקציב בתקופה מאוחרת כלכך של השנה, אך משום המגבלה הנזכרת לעיל (ובגלל תרוצים נוספים כמו מילואים של כמה מבעלי התפקידים העוסקים בתכנית המשק ובתקציבי הקיום), מוגש מסמך זה רק עתה, כאשר עברנו כבר 1/3 מהשנה. אנא קבלו את התנצלותנו על סוגיה זאת.

להתראות באסיפה,

צוות התקציבים (שריטה, מיכאל, רחל ג', תמיר).

תקציבי קיום 1997 - הצעה לאסיפה

1. ענפי שירותים

הענף :	ביצוע - 96	הצעה ל - 1997
1 סנדלריה	2,515	1,500
2 נרי + פארק זיר	41,445	39,800
3 מחסן בגדים	8,980	9,900
4 ספריה	6,485	6,750
5 מכבסה	31,320	29,250
6 גיין - חדר מלאכה	5,620	3,600
7 טיעוד	193,100	180,000
8 הגיל הרך	143,545	157,950
9 שכירים גיל הרך(נטו)	169,000	120,000
10 מספרה	108,400	135,000
11 קוסמטיקה	8,790	30,000
12 ענף המזון - כלכלה	1,200,000	1,170,000
13 ענף המזון - שכירים	186,550	151,200
14 אחזקת ענף המזון	70,000	63,000
15 זיכויי מזון לחברים	992,080	845,000
16 אחזקת מבנים	430,730	387,000
סה"כ לענפים	3,598,560	3,329,950

2. הועדות השונות:

הועדה :	ביצוע - 96	הצעה ל - 1997	
17. חגים	54,145	36,000	
18. ספורט	7,015	5,670	
19. תקשורת	28,900	18,000	
20. החבר המבוגר	20,000	18,900	
21. בנים	22,600	53,550	
22. מענק בנים	64,295	29,000	
23. חברה	27,930	31,950	
24. בריאות (כולל נסיעות)	693,555	643,500	
25. ייעוץ וחינוך מיוחד	196,155	180,000	
26. קליטה	150	2,700	
27. תרבות + אולם דדו	24,000	20,850	
28. חתונות	19,650	20,700	
29. הורים (בית התחביב)	1,530	4,950	
30. תלתונים	106,000	84,000	
31. משק ילדים	16,900	10,800	
32. שכירים - ב"ס יסודי	68,010	70,000	
33. דיהוט ילדים	190	2,700	
34. נעורים	137,000	95,650	
35. בר מצווה	47,735	34,200	
36. שכירים - ב"ס תיכון	52,795	60,000	
37. מוזיקה - ילדי ב"ס	50,030	62,500	
38. השתלמויות	297,380	300,000	
38 א. נסיעות לימודים		60,000	
39. לימודי בנים שנעזבו	9,985	35,000	
40. דת+ו. אבלות והנצחה	4,305	2,700	
41. אומנים	8,125	9,000	
42. הוצאות מזכירות	136,000	130,500	
43. הפרדת עסק מקהילה		16,500	
44. משאבי אנוש		10,800	

סה"כ לועדות	2,090,940	2,050,120
-------------	-----------	-----------

3. שונות בקהילה :

הסעיף :	ביצוע - 96	הצעה ל - 1997	
מילואים	2,950	3,000	45
תקציב אישי כולל	3,365,425	3,300,000	46
עיתונות כללית	7,490	6,750	47
תק' חשמל - חברים	68,620	65,000	48
סיבסוד רכב	276,305	200,000	49
כרטיסי אגד	312,135	200,000	50
נהג בית	44,380	45,000	51
אספקה היגנית	39,445	35,900	52
ארכיון	370	500	53
רדיו וטלוויזיה	101,100	111,650	54
שי לחג	22,910		55
כריכיה	1,335	-	56
החזר חובות העבר	71,880		57
הוצאות מיוחדות			58

סה"כ שונות	4,311,675	3,967,800
------------	-----------	-----------

4. "בלתי מתוקצב" :

הסעיף :	ביצוע - 96	הצעה ל - 1997	
שכר לימוד - יסודי	227,280	215,000	59
שכר לימוד - תיכון	78,000	-	60
אחזקת הורים	73,965	75,000	61
אחזקת מתנדבים	123,470	92,000	62
מים בקיום	203,845	209,000	63
חשמל בקיום	1,036,440	900,000	64
דלק בקיום	6,845	6,800	65
גז בקיום	13,104	14,500	66
קיטור	59,500	62,000	67
דואר וטלפון	21,460	21,500	68
בט' לאומי+מס אחיד	421,710	422,000	69
ביטוח צרכני	31,655	32,000	70
כלליות צרכניות	6,035	6,000	71
שכירים בנין	63,000	63,000	72
בצ"מ ודוברת		100,000	73

סה"כ "בלתי"	2,210,309	2,218,800
-------------	-----------	-----------

5. החנויות

הסעיף :	ביצוע - 96
חנוות בגדים	37,528
חנוות נעליים	2,307
מרכולית	25,340
מועדון צעירים	1,050
סה"כ חנויות	64,125

74

75

76

77

6. השקעות

הסעיף :	ביצוע - 96	הצעה ל - 1997
השקעות צרכניות	413,745	120,000
בניקוי השקעות בהרחבות	112,170	-
סה"כ השקעות נטו	301,575	120,000

78

79

7. הזיכויים השונים

הסעיף :	ביצוע - 96	הצעה ל - 1997
קצבאות זקנה	1,250,640	1,250,640
קצבאות ילדים	380,800	380,800
השתתפות הורים	378,175	378,175
השתתפויות אחרות	307,760	307,760
הכ' מביטוח לאומי	46,140	46,140
גימלאות שונות נטו	126,330	126,330
רנטות ופיצויים	589,280	589,280
הכנסות תושבים נטו	344,410	344,410
סה"כ הזיכויים בקיום	3,423,535	3,423,535

80

81

82

83

84

85

86

87

טבלת סיכום

הסעיף :	ביצוע - 96	הצעה ל - 1997
הוצאות שוטפות	12,275,609	11,566,670
השקעות צרכניות	301,575	120,000
יתרת ביניים	12,577,184	11,686,670
זיכויים בקיום	3,423,535	3,423,535

הוצאות קיום נטו	9,153,649	8,263,135
-----------------	-----------	-----------

דפי מידע

מס' 189

תאריך 30/4/97

לחברים שלום !

בחודש אפריל יחוייבו החברים עבור התשלום האחרון של מערכת הכבלים שהותקנה בשנים '92 - '91. התשלומים נפרש על פני 5 שנים ('92 עד '96 כולל) והחוב הנוכחי מסכם למעשה 9 חודשי תשלום, כך שהוא גבוה במקצת מהתשלומים הקודמים.

אורי א. / ג'נט ג.

ביטוח חו"ל

לא כבעבר, היום יש דרכים שונות לבטח מקרי בריאות ומטען כשנוסעים לחו"ל. נוסף על הביטוח הרגיל דרך סוכנות הביטוח של התק"מ, אפשר לרכוש ויזה או מסטרקארד בינלאומי לשנה, דבר שכולל ביטוח חו"ל עד ל 45 יום. אם רוכשים אחד הכרטיסים האלה אין צורך לבטח דרך התק"מ בחברת ביטוח אררט. הביטוח באררט עולה \$1.23 ליום.

אם נוסעים לזמן קצר, ואין צורך בוויזה בינלאומי לשנה לשם סיבות אחרות, יותר זול דרך התק"מ כרגיל. אם ממילא רוכשים ויזה, אז כמובן ההוצאה על ביטוח נוסף מיותרת. אם נוסעים לתקופה יותר ארוכה מ 45 יום, אררט אינה מוכנה לבטח מסוף ה 45 יום ועד סוף השנה בחו"ל, ועד כה לא מצאנו דרך לבטח את הזמן הנוסף הזה.

יש גם לקחת בחשבון את ההבדלים בפיצויים שמקבלים מהחברות השונות אם חו"ל משהו קורה בחו"ל. דף השוואה מצורף. ואין לשכוח שמאז ההחלטה שביטוח חו"ל באחריות החבר, גם ההוצאות בחו"ל על חשבון החבר. לחברים שסובלים במחלה כרונית כגון מחלת לב כדוגמה, יש אפשרות נוספת יותר זולה מאררט. אפשר לבטח דרך קופת חולים שחברת ביטוח שלהם הוא המגן.

אשמח למסור יותר פרטים לכל אחד שפונה אלי ולבדוק כל הצעה שמגיעה אלי, כדי להוזיל את הביטוח עבורכם.

בכל מקרה כדאי להודיע לי על הדרך שבחרתם ותאריכי הנסיעה, וזאת כדי שאוכל לעזור לקבל את הפיצויים המגיעים במקרה שיהיה צורך לכך. בינתיים תבטחו את עצמכם, תסעו בשלום ותיהנו מכל רגע של החופש בחו"ל.

מיכאל

השוואת פיצויים למקרים בחו"ל בין "אררט" ו"ויזה".

ויזה	אררט	הוצאות רפואיות אין הגבלה ליום אישפוז
\$150,000	\$250,000	
\$1,000 ליום		
\$10,000 לניתוח		
\$1,000	\$2,200	אבידת חפצים
\$220	\$500	פריט בודד
\$100	\$400	מסמכים אישיים
\$10,000	\$220,000	חבות צד ג' (נזק לצגד ג')
\$1,250	\$6,000	אובדן כספי או ביטול
\$1,250	\$5,000	קיצור השהות
\$80,000 עד \$15,000	\$5,000	תאונה אישית
\$50	\$30	השתתפות עצמית
75	85	הגיל המירבי
	\$1.32 ליום	פרמיה

לפרטים
052-5111111

PARENTS PAGE

NEWS OF THE WEEK

- * Reuven M. tells us that the Park will be closed in the meantime, until the roundabout, climbing frames etc. are brought up to acceptable safety standards. We could get into big trouble if a child (especially one from outside the kibbutz) got hurt, G'd forbid. So, until the financial wherewithall is forthcoming, we shall have to go for walks somewhere else.
- * We are pleased to be able to tell you that Alec is back home, after various adventures (as Edna phrases it) in a number of hospitals. Wish you well, Alec.
- * You have no doubt come across the word Maimoonah in your newspaper this week. This is the day of feasting held on the eighth day of Pessach (and actually not celebrated by Jews living in Israel) by the Jews of Marocco. A number of chaverim who have Maroccan friends, were invited to the ceremonies, and our schoolchildren also had a "mini-Maimoonah" in the Park. (Anything for a party...) If Bibbie Nathanyahu can, so can we!
- * The flowerbeds around the factory are a fantastic riot of colour just now, thanks to the efforts of Isaac, who is in charge of them. It is also well worth while to pay a visit to "Brenda and Harry's green-houses. They have created a number of mini-landscapes, a pool with fish and waterlilies, and a number of biblical scenes in miniature. Quite lovely.

SHABBAT SHALOM,

I N G E

HOLOCAUST DAY

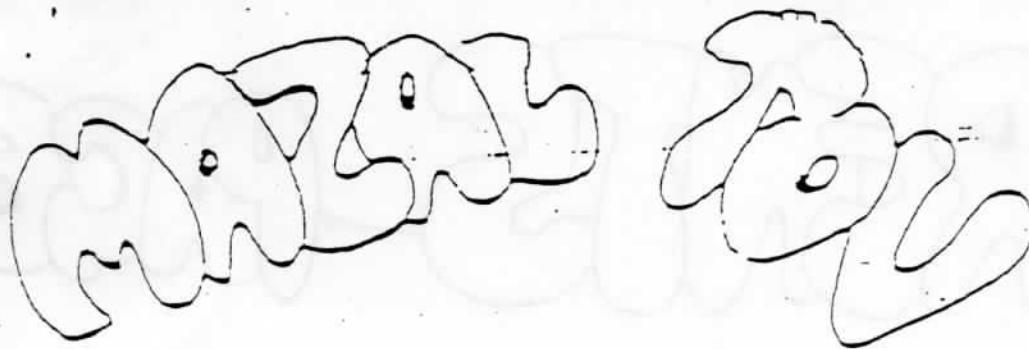
The remembrance ceremonies will take place on

SUNDAY 4.5. in the Chadar Ochel at 20.30

and

MONDAY 5.5. at the Remembrance Wall in the cemetery
at 17.00

(If you have relatives who died in the Holocaust, and would like to remember their names in public at the Wall, please let Yael Nemenov know.)

**** HAPPY BIRTHDAY ****

4.5.97. Aviva Epstein

Nimrod Dadosh

Erah Etham

(Erenberg grandson)

**** HAPPY ANNIVERSARY ****

6.5. Yonah & Eli Oren

5.5. Naomi Cohen

Timnah & Yoram Sho'er

Shosh & Gershy Epstein

6.5. Maoz Weissbeker

7.5. Debby Chatzor **** 75th ****

Elinoah Bar-David

Mordecai Broer

Abir Malina

9.5. Nurit Oren

Benny Yodaiken

10.5. Ilse Ben-Chanoch **** 70th ****

THANK YOU! The Tenna family would like to express their heartfelt thanks for the help and support extended to them by a great number of people during Rene's illness. She is recovering slowly, and the support of her many friends is helping her greatly.

Anybody interested in seeing the show in the Hall tonight - will still be able to buy tickets (at 60 NS each) from 19.00 in the Moadon.

	JAHRZEIT
	30 Nissan (1992) - Joe Rifkind
	1 Iyar (1986) - Yochanan Sela
	3 Iyar (1962) - Dov Geringer